img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. lapkričio 8 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas), Donato Šerno ir Algirdo Taminsko,

susipažinusi su 2022 m. spalio 25 d. paduotu **ieškovo P. R.** kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. spalio 4 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Ieškovas P. R. padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. spalio 4 d. nutarties peržiūrėjimo. Šia nutartimi paliktas nepakeistas pirmosios instancijos teismo sprendimas, kuriuo atmestas jo ieškinys atsakovei sodininkų bendrijai "Elfa" dėl 2021 m. gegužės 30 d. sodininkų bendrijos visuotinio susirinkimo protokolo dalies panaikinimo. Kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas CPK 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Ieškovo paduotas kasacinis skundas grindžiamas šiais pagrindiniais argumentais: 1) apeliacinės instancijos teismas netinkamai taikė CK 4.76 straipsnį, Lietuvos Respublikos sodininkų bendrijų įstatymo (SBJ) 7 straipsnį ir nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos. Teismas supainiojo valstybinėje žemėje esančio kelio teisinį statusą ir sodininkų bendrijos su kelio dangos sukūrimu ir naudojimu siejamų išlaidų teisinę padėtį. Šios išlaidos turi būti paskirstomos bendrijos nariams pagal CK 4.76 straipsnyje ir SBĮ 7 straipsnyje įtvirtintus proporcingumo, lygiateisiškumo ir nediskriminavimo principus; 2) apeliacinės instancijos teismas turėjo vadovautis atsakovės vidaus tvarkos taisyklių 6 ir 7 punktais, reglamentuojančiais atvejus dėl statybos transporto naudojimo bei nuostolių atlyginimo konkrečioje situacijoje, bet ne įteisinti 500 Eur infostruktūros atstatymo tikslinę įmoką. Atsakovės nustatyta įmoka pažeidžia CK 2.82 straipsnio 4 dalį, 6.246-6.249 straipsnius, vidaus tvarkos taisyklių 6 ir 7 punktams, protingumo ir sąžiningumo principus; 3) apeliacinės instancijos teismas, kvalifikuodamas tikslinę įmoką kaip avansinę, nukrypo nuo kasacinio teismo išaiškinimų, kad lėšos gali būti renkamos būsimiems darbams, tačiau tokia rinkliava taip ir turi būti įvardijama ir renkama iš visų bendraturčių; 4) apeliacinės instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad ieškovas padavė ieškinį dėl imperatyvių teisės normų pažeidimo atsakovės veikloje, nes ji nuo 2017 m. renka infrastruktūros atstatymo tikslinę imoka kiekvienais metais, t. y. ši imoka yra nuolatinė atsakovės veikloje. Teismas nusprendė, kad atsakovė turėjo teise nustatyti infrastruktūros atstatymo tikslines įmokas, kurios galiojo iki 2021 m. gruodžio 31 d. Ieškovas pateikė teismui atsakovės protokolą, kuriame ši įmoka nustatyta 2022 metams. Teismas dėl šio protokolo visiškai nepasisakė ir neprijungė jo prie bylos, nors šio įrodymo vertinimas turėjo reikšmės imperatyvių teisės normų pažeidimui konstatuoti; 5) nepagrįsta teismų išvada, kad sodininkų bendrijos susitarimo nutarimas tiesiogiai neturi reikšmės ieškovo interesams, nes iš jo nereikalaujama mokėti tikslinę įmoką. Ieškovo nuomone, jis, kaip bendrijos narys, turi teisę skysti atsakovės visuotinio susirinkimo protokolą, jeigu protokolas prieštarauja imperatyviosioms istatymų normoms (CK 4.76 straipsnis, SBI 7 straipsnis), juridinio asmens steigimo dokumentams arba protingumo ar sažiningumo principams; 6) apeliacinės instancijos teismas, paskirstydamas bylinėjimosi išlaidas, netinkamai taikė CPK 93 straipsnio 4 dalį, pažeidė CPK 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principus. Ieškovo nuomone, nežiūrint į tai, kad ieškinys buvo atmestas, atsakovės patirtos bylinėjimosi išlaidos turėtų atitekti jai pačiai.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad teismai netinkamai taikė ir pažeidė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos, ir kad

šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėtiems teismų procesiniams sprendimams priimti.

Kasacinis skurdas pripažintinas neatitinkančiu <u>CPK 346 straipsnio</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Grąžintinas sumokėtas už kasacinį skundą žyminis mokestis (<u>CPK 350 straipsnio</u> 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Grąžinti ieškovui P. R. (a. k. *duomenys neskelbtini*) 75 (septyniasdešimt penkis) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2022 m. spalio 23 d. AB "Swedbank", mokėjimo nurodymo Nr. 146

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Antanas Simniškis

Donatas Šernas

Algirdas Taminskas